

NỖI NIỀM CHA MẸ TRẺ TRONG HÀNH TRÌNH DẠY CON

Trần Thị Lâm

Bộ môn Giáo dục Thể chất

Tôi xin mở lời bằng câu nói quen thuộc: *“Gia đình là tế bào của xã hội”*. *Vâng!* Gia đình nhỏ chúng tôi là một gia đình trẻ như bao gia đình trẻ khác trong xã hội hiện nay. Hai vợ chồng và hai cậu con trai tuổi còn nhỏ.

Cuộc sống cơm áo gạo tiền đủ nỗi lo toan với con cái còn nhỏ, mưu sinh nào là tiền sữa, tiền tã, ăn uống, việc gia đình nội ngoại hai bên với đồng lương viên chức không dư giả gì của hai vợ chồng khiến cuộc sống của chúng tôi luôn trăn trở, đôi khi là mệt mỏi.

Trong vô vàn lo toan bộn bề đó gia đình tôi cũng có một vấn đề đau đầu đó là dạy con trẻ.

Ông cha ta thường nói: *“Dạy con từ thuở còn thơ,...”* quả không sai. Hai chữ **Dạy Con** hết sức quen thuộc đối với mọi gia đình, đối với hai vợ chồng trẻ chúng tôi cũng vậy. Nhưng khi bước vào công cuộc này chúng tôi những người cha mẹ trẻ lại cảm thấy bối rối vô cùng – *Đây Là một vấn đề không hề nhỏ.*

Khi con còn nhỏ xíu, con chưa nhận thức được nhiều, vợ chồng lời ra tiếng vào sao cũng được, vợ chồng nói chuyện với nhau sao cũng được. Hai chúng tôi chưa để ý nhiều đến việc cư xử trước mặt các con.

Khi con biết đi, biết nói, biết nhận thức, vấn đề đã khác, chúng tôi nhận ta phải điều chỉnh trong cuộc sống...có một thời gian tôi không biết phải xử lý như thế nào với con trai cũng tìm hiểu đủ các loại sách dạy con, tìm tòi trên mạng, hỏi kinh nghiệm các anh chị đồng nghiệp phương pháp dạy con và cũng có thời gian tôi cũng như bao mẹ trẻ khác từng stress về tính cách ngang bướng của con trong giai đoạn khủng hoảng lên hai, lên ba.

Tôi như ngộ ra một điều mà ai cũng ngộ ra đó là ngoài việc chăm lo cho các con miếng ăn, giấc ngủ, luôn khỏe mạnh không bệnh tật thì còn một vấn đề quan trọng không kém là dạy con...

Rồi khi con trai lớn lên 3 tuổi, nhận thức của con mỗi ngày một rõ, chúng tôi hiểu rõ được rằng hai vợ chồng đối với nhau sao rất quan trọng trước mặt con trẻ, vợ chồng trẻ chúng tôi

không khỏi tránh khỏi những lần cãi nhau khi thì con khóc, con bệnh, rồi tiền sữa, tiền học,... mỗi khi chúng tôi to tiếng cãi vã nhau, ánh mắt con như khựng lại nhìn chăm chăm vào hai người lớn - trong giây phút đó cả tôi và chồng tôi đều cảm nhận được sự vô thức của con trẻ khi chứng kiến khiến chúng đang hằn học lẫn nhau.

Con trẻ như tờ giấy trắng học theo mọi lúc mọi nơi, đôi lúc thấy con phát ra một số câu vô tình khiến tôi bàng hoàng nhận ra con đã tiếp thu chuyện đó.

Và chúng tôi hai người lớn phải ngồi lại với nhau, chúng tôi cùng bàn luận, phân tích và hiểu được rằng cha mẹ cãi nhau ảnh hưởng rất nhiều đến tính cách của con và điều cần làm là hai vợ chồng phải điều chỉnh lại cách ứng xử với nhau, cùng kìm chế sự nóng nảy trước mặt con trẻ, để các con không bị ảnh hưởng những thái độ tiêu cực, bạo lực tổn thương tâm lý con.

Hiện giờ mới 04 năm trong chặng đường dài của chúng tôi và tất nhiên những cãi vã những giận hờn vẫn sẽ tiếp tục trong hành trình của gia đình nhỏ của tôi. Dẫu biết phía trước còn nhiều lo toan, còn nhiều vất vả nhưng hai vợ chồng hiểu rất rõ trách nhiệm làm cha mẹ, cùng cố gắng, hỗ trợ nhau trong hành trình xây dựng gia đình nhỏ bé và nuôi dạy các con thành người sống tử tế trong xã hội.

Chúng ta những ông bố bà mẹ trẻ hãy cùng sát cánh bên nhau, chia sẻ với nhau trong hành trình nuôi dạy con cái, mỗi cây mỗi hoa mỗi nhà mỗi cảnh và mỗi đứa trẻ mỗi tính cách khác nhau nhưng không ai phủ nhận được cha mẹ đối xử với nhau như thế nào sẽ quyết định tính cách con trẻ rất nhiều khi lớn lên.